

Kuran'a göre gerçek cesaret

Dünyanın dört bir yanına yayılmış olan zulüm ve haksızlıkların yerine iyiliği, güzelliği ve adaleti yerleştirmek için gerekli olan en önemli şey, hak bilinen yolda 'cesur' adımlar atmaktır. Belki de "insanlara iyiliği tavsiye etmek için cesur olmaya ne gerek var?" diye düşünüyor olabilirsiniz. Oysa cesaret, kötülüğün yeryüzünden kaldırılmasını isteyen insanların en çok ihtiyaç duyacakları şeylerden biridir.

Kuran'a dayalı gerçek cesaret, Kuran'ın sınırlarını bütünüyle ve kusursuzca korumada Allah'tan başka kimseden korkmadan ve çekinmeden kararlılık göstermek, hiçbir şart ve ortamda Kuran ahlakından taviz vermemektir. Cesaret, yalnızca ve yalnızca Allah'tan korkan, O'na derinden bağlı olan insanların, imanlarından kaynaklanan doğal bir tavrıdır.

Cahiliye Toplumunda Cesaret Anlayışı

İnananlar Allah'a olan imanları, Allah korkuları ve ahiret özelemleri nedeniyle doğal bir cesaret ortaya koyarlar. Her davranışları son derece samimi ve cesurdur. Allah rızası için, Allah'ın emrettiği ahlakı yaşamak ve diğer insanların da bu güzelliği yaşamasını sağlamak için çabalar, etraflarında işleyen kötülöklere karşı sessiz kalmaz, gereken Kurani tavrı gösterirler. Kötülöklere karşı mücadele etmeyi, doğruyu, güzeli, iyiyi anlatmayı görev edinmişlerdir. Müminlerin cesaretinin kökeninde tamamen Allah sevgisi, Allah korkusu ve Allah'ın rızasını kazanmaya yönelik samimi bir çaba bulunmaktadır. Bu yüzden güzel ahlakı yaşama konusundaki cesaretleri belirli şartlara bağlı değildir. Her ortamda ve her durumda mümin Rabbimize güvenmenin getirdiği cesaretini korur.

İnanmayanların sergiledikleri cesaret örneklerinde ise maneviyatın yerini yalnızca çıkarlar ve dünyevi hırslar almaktadır. Bu yüzden Kuran'dan uzak insanlar cesaret kavramını yanlış alanlarda uygulamaya geçirirler. Asıl cesaret göstermeleri gereken konularda ise son derece geride kalabilirler. Bu nedenle bu kişilerin gösterdikleri cesaret gereksiz, anlamsız ve ahiretleri açısından da yararsız bir cesaret olmaktadır.

Allah korkusu taşıyan insanlar vicdanen cesaret göstermeleri gereken bir olayda, o olayı görmezlikten gelerek kaçmayı vicdanlarına sığdıramazlar. Örneğin, bir kişi suçsuz olduğu halde suçlanıyorsa ve bir mümin de onun suçsuzluğuna şahitse, kendi çıkarlarına ters de düşse, kendini riske de atsa bu kişinin hakkını Allah rızası için savunur. Bu gerçekten güzel bir cesaret örneğidir. Müminin gösterdiği bu cesaretin kaynağı, Allah korkusudur. Allah Kuran'da şöyle emretmiştir:

Şahidliğı gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (Bakara Suresi, 283)

Ayette bildirildiği gibi, şahidliğı gizlemek Allah'ın haram kıldığı bir davranıştır. Mümin Allah'ın emirleri konusunda gevşeklik göstermek ve çekingen davranmaktan korktuğu için Allah'ın sınırlarını gözetemede en güzel cesaret örneklerini sergiler.

Kuran'dan uzak bir toplumda ise, vicdanının sesini dinleyip güzel bir davranışta bulunan ve hakkı çığnenen birinin hakkını savunan kişi çevresindeki insanlar tarafından "sen onun avukatı mısın?", "onu savunmak sana mı kalmış?" gibi sözlerle taciz edilmeye, küçük düşürölüp vazgeçirilmeye çalışılır. Oysa yaptığı, takdir edilmesi gereken bir güzel ahlak özelliğidir. Böyle bir durumla karşılaşan kişi de içinde bulunduğu toplum gibi dinden uzak bir insansa, çevresinden tepki almayı, kendi çıkarlarını kaybetmeyi göze alamaz. Ama eğer bu kişi Allah'a iman eden ve Kuran'a uyan bir insansa Allah'ın emrettiği ahlakı uygulama konusunda asla bir çekimserlik göstermez. Bu kişi vicdanının sesini dinleyip en sıkıntılı anında bile hakkı savunma cesaretini gösterir. Bir kötölökle karşılaştığı zaman ayette emredildiği gibi iyilikle karşılık vermek için çalışır. Bu yüzden Kuran ahlakını yaşamayan insanlar tarafından "saflıkla" suçlanabilir, küçük görülebilir. Ama etrafındaki kişiler onun bu davranışını yadırgasa da mümin güzel ahlakı seçer.

Kuran'a Uygun Cesaret

Kuran'a uygun bir cesaret, Allah'tan başka hiçbir şeyden ve hiç kimseden korkmamayı, Allah rızasına en uygun davranışı yapmakta hiç tereddüt göstermemeyi ve kararsızlıkta bulunmamayı da gerektirir. iman edenlerin en büyük özelliklerinden biri, hiçbir zorluk karşısında yılmayan, Allah'tan başka hiç kimseden ve hiçbir şeyden korkmayan tavrıdır. Onlar Allah'tan başka bir güç olmadığını bilirler. Bu da, onlara her türlü korkuyu yenecek cesareti verir. Onlar bir tek Allah'tan korkarlar.

Kötülükten hoşlanan, kötü davranışlarda ısrarlı olan ve başkalarının da kendileri gibi kötü olmalarını isteyen insanların kurdukları şer ittifakını dağıtmak, yeryüzünde iyiliğin hakim olmasına çalışmak peygamberler ve onların yanındaki salih müminler kadar cesur olmayı gerektirir. Bu cesaretin kaynağında da samimi ve şirkten arınmış bir iman yer alır.

İyilikte bulunan, insanlara iyiliği tavsiye eden kişi, çevresinde bulunan gizli kötülerin dikkatini çekecek ve iyilikten uzaklaştırılmaya çalışılacaktır. Bu durum bugüne kadar belki binlerce kez tecelli etmiş, tarih boyunca yaşamış her Müslüman güzel ahlakı yaşamaktan ve güzel ahlakı başkalarına tavsiye etmekten men edilmeye çalışılmıştır.

Cesur davranan, vicdanının sesini dinleyen ve doğruları görüp hak yolda kimseden çekinmeden ilerleyen insan kurtuluşa erer; Allah'ın rahmetine, rızasına, nimetine ve cennetine kavuşur. Şeytanın kışkırtmalarına kulak veren insan ise onun peşinden cehenneme kadar sürüklenir ve ebediyen orada kalır.

İman eden bir insanın görevi Allah'ın emrettiği iyi, doğru ve güzel olanı insanlara tavsiye etmektir. Müminin ana vazifesi budur. Ancak şu da bilinmelidir ki, insan bu görevi yerine getirirken çeşitli zorluklarla daha doğrusu denemelerle karşılaşabilir. Engellenmeye çalışılacak, baskı altına alınmak istenecek, türlü iftiralara ve eziyetlere maruz kalacaktır.

Bir insanın öyle bir durumda herhangi bir mazeret öne sürerek dininden, güzel ahlakından taviz vermesi ise son derece çirkin, samimiyetsiz ve kişiliksiz bir davranış olur. Eğer kişi samimiyse, çekineceği hiçbir şey yoktur. Allah onu koruyacak, işlerini kolaylaştıracaktır.

Mümine Düşen Görev

Hayatı boyunca sorumluluk almaktan kaçarak yaşamaya alışmış bir insanı düşünelim. Sadece kendi yiyeceği, içeceği, geleceği, evi, arabası, sahip olduğu mallar ile ilgilenen bir insan. Etrafında gerçekleşen olaylar, dünyanın dört bir yanında süre giden zulümler, haksızlıklar, akıtılan kanlar, yaşanan acılar, çekilen açlıklar onu hiç ilgilendirmez. Yeryüzünün kargaşa, kaos, düzensizlik, bozgunculuk ve türlü haksızlıklar ile dolu olması onu hiç rahatsız etmez. Haksız yere öldürülen insanların, yiyecek bir parça ekmek dahi bulamayan çocukların varlığına aldırılmaz. "Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" şeklinde sapkın bir bakış açısına sahiptir; sadece kendini düşünür, kendi için yaşar.

Toplumda bu tarz insanlara sık sık rastlamak mümkündür. Böyle yaşadıkları takdirde rahat edeceklerini, dertten, tasadan uzak, huzur içinde olacaklarını düşünen insanların sayısı çoktur. Oysa başka insanlara zulmedilen, haksızlık yapılan, acı çektirilen bir ortamda kişinin kendi başının derdine düşmesi, hiçbir şekilde vicdana sığmayacak bir davranıştır.

Böyle bir dönemde her insanı bekleyen büyük sorumluluklar vardır. Açlık çeken, haksız yere yurtlarından sürülen zavallı insanları, yine haksız yere öldürülen, katledilen kişileri buldukları durumdan kurtaracak güçlü bir imana herkes sahip olabilir. Yeryüzünü bu durumdan kurtarmaya çalışmak, akıl ve vicdan sahibi her insanın üzerine düşen bir sorumluluktur.

Siz bu satırları okurken "peki ama ben ne yapabilirim?" diye düşünüyor ya da "benim yapacağım şeyle ne olabilir ki?" diyor olabilirsiniz. Ama herkesin böyle dediğini bir düşünün.

Bu durumda yeryüzünde kötülöklere karşı iyiliği savunan tek bir kişi dahi kalmazdı. Oysa her dönemde iyiliği savunan insanlar olmuştur. Bu kişiler korkusuzca öne çıkmışlar, iyiliği yeryüzünde yerleştirmeye ve ayakta tutmaya çalışmışlardır. İşte bu kişilerin temel özellikleri Allah'tan korkmaları, vicdanlarının sesini dinlemeleri, son derece cesur ve atak davranmaları, sorumluluk almaktan korkmamalarıdır.

ALLAH'IN İSİMLERİ

BARİ (Yaratan, kusursuzca var eden)

Yaşadığımız evren ile ilgili herşeyde bir denge ve ahenge rastlarız. Özellikle bilim alanında yeni gelişmeler kaydedilip bugüne kadar bilinmeyen pek çok detay ortaya çıktıkça, bu denge ve aheng daha da netleşmektedir. Görünen odur ki, kainat üzerinde var olan her sistem üstün bir Akılın tasarımıdır. Bu üstün aklın sahibi, herşeyi hayranlık uyandırıcı bir düzen içinde var etmiştir. Kainattaki her cisim, yeryüzünde yaşayan milyarlarca canlı müthiş bir ahenk içinde varlıklarını sürdürürler. Doğadaki düzen hiçbir şekilde bozulmaz ve milyonlarca yıldır son derece istikrarlı bir şekilde devam eder.

Yalnızca dünya üzerindeki yaşamı incelediğimizde bile hayranlık uyandırıcı pek çok detayla

karşılaşırız. Etrafımız, farkında olduğumuz veya olmadığımız, sayısız yaratılış delili ile doludur. Örneğin, havadaki gazların karışımı tüm canlıların yaşamlarını sürdürebilmesi için en elverişli şekilde oranlanmıştır. İnsanlar ve hayvanlar yaşayabilmek için oksijen alır ve karbondioksit verirler. Ancak bu işlem sürekli devam ettiği halde havadaki oksijen miktarı azalır, karbondioksit miktarı artarak mevcut dengeyi bozmaz. Çünkü bu noktada çok ince bir düzen var edilmiştir; insanların ve hayvanların tersine bitkiler, yaşamlarını sürdürürken karbondioksit alır ve oksijen verirler. Dolayısıyla insanların ve hayvanların tükettiği oksijen, bitkiler vasıtasıyla tekrar üretilir ve dünyadaki dengeyi korur.

Kuşkusuz bu örnek dünya üzerinde görebileceğimiz yaratılış delillerinden yalnızca bir tanesidir. Gerek mikro gerekse makro alem incelendiğinde bunun gibi sayısız örneklerle karşılaşmak mümkündür. Eğer kainat ve dolayısıyla dünya üzerindeki canlılık varlığını sürdürebiliyorsa, bu, üstün akıl sahibi olan Yaratıcı'nın 'herşeyi birbirine uygun olarak yaratması' ile mümkün olmaktadır.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/kurana-gore-gercek-cesaret>